

Ciutadans!

- Assentaments: qüestió de drets humans
- Fem Rambla, un procés participatiu
- Pla de l'eix Pere IV
- Casal de Gent Gran Taulat-Can Saladrigas
- J. M. Huertas rebateja Can Felipa

Editorial

ÍNDEX

EDITORIAL.....	3
Una qüestió de drets humans	
EN PORTADA	4
Fem Rambla, un ambició procés participatiu	
Pere IV: "De la carretera de Mataró al carrer Pere IV"	
Pla de reforma de l'eix Pere IV	
PARTICIPA	10
Connect-Hort	
PAISATGES URBANS	12
Districlima	
DENÚNICA	14
Legalitat o legitimitat	
MEMÒRIA I PATRIMONI.....	15
El nom del periodista Josep M. Huertas rebateja Can Felipa	
ENTITATS.....	16
Casal de Gent Gran Taulat – Can Saladriga	
ESPÀI ACTIU VEÏNAL	19
Per la lliure celebració de les festes infantils als parcs de la ciutat de Barcelona	
GENT AMB VEU PRÒPIA.....	20
Reactivar l'espai del Poblenou per fer-lo més viu que mai	
HISTÒRIES DE BARRI.....	22
L'escola que volíem	
APROPEM-NOS	23
Concurs de fotografia de la festa d'Apropem-nos 2013	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria..... dilluns, dimecres i dijous de 7 a 9 h
 Assessoria urbanística..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)
 Assessoria jurídica..... dimecres de 7 a 9 h (concertar hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes no més aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms:
 Adreça:
 Població: C.P.:
 Telèfon: @ mail:
 DNI:
 Quota anual: 17 € ☐ Quota de suport de € ☐
 Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc:
 Codi:
 (Signatura)

Revista *El Poblenou* n.77
 juliol 2013

Edició: Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Marc Dueñas

Col·laboradors: Pere Nieto, Eva Murgui, Marçal Bonadona, Elena Marzo, Esther Racionero, Maria Gràcia Larrégola, Manel Andreu, Guillem Tapia, Miquel Vera

Coordinació: Naia Hernández

Fotografia: Salva Clarós

Portada foto: Ferran Nadeu

Correcció: Josep Pascual, Marc Dueñas

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Impressió: Gràfiques Campàs

Publicitat: Sanjo (697 268 335)

Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotassinats, tret de l'Editorial i tot allò que està signat a Redacció. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Una qüestió de drets humans

Els desallotjaments, a part de provocar un greu problema social, constaten la ineficàcia de les administracions a l'hora de resoldre un problema que s'ha fet crònic i que implica una vulneració flagrant dels drets humans.

L'Ajuntament, l'administració més propera als ciutadans, ha de ser la primera en actuar per resoldre els problemes de la gent que representa. L'actual Ajuntament de Barcelona diu que està fent més per resoldre el tema dels assentaments que no pas el govern de l'anterior mandat. El Pla d'Assentaments Irregulars, posat en marxa a primers del 2012, pretén afrontar aquest greu problema, però, després de més d'un any de rodatge, s'ha mostrat insuficient per resoldre el problema col·lectivament, i només es poden comptar alguns casos individuals d'assistència social, clarament minoritaris, davant de les més de 700 persones afectades per aquesta situació. Per altra banda, a l'Ajuntament no li ha importat desacreditar i criminalitzar les persones que viuen als assentaments i a les entitats que hi estem donant suport. I al mateix temps mostra contundència en instigar desallotjaments, bé directament o bé pressionant els propietaris perquè denunciïn l'ocupació de les seves propietats. D'aquesta manera, en el que portem d'any, ja s'han fet més de sis actuacions judicials amb més de 100 persones al carrer. Últimament s'ha dictat sentència judicial favorable a la propietat de la nau del carrer Puigcerdà, instant a desallotjar les prop de 300 persones que allà viuen i treballen. També hi ha ordre de desallotjament, tot i que sense data, contra un altre assentament molt proper, al carrer Pere IV, on viuen 30 persones. En el fons, l'alternativa que es dona pels immigrants que no es poden regularitzar -la gran majoria- és que retornin al seu país, opció clarament rebutjada pels qui s'han jugat la vida per venir aquí. És cert que no tota la respon-

sabilitat és de l'Ajuntament; també hi té molt a dir la Generalitat i, sobretot, la Delegació del Govern central. Però és inadmissible veure com es passen la pilota els uns als altres. La situació de crisi complica molt més la precarietat d'aquestes persones. Davant la data imminent de desallotjament del carrer Puigcerdà, previst pel 24 de juliol, s'ha tingut una reunió urgent amb l'alcalde i representants de la nau i entitats que hi donem suport. S'ha lliurat un manifest, recolzat per prop de 90 entitats i col·lectius, on bàsicament es planteja: un sostre on dormir, un espai per treballar, flexibilitzar l'obtenció del permís de treball i residència i que l'actuació policial respecti en tot moment els drets de les persones. La reunió ha estat llarga i amb ganes de trobar vies de solució. És de valorar que l'alcalde l'hagi liderat en tot moment, i que hagi garantit en qualsevol cas un sostre per a tothom, un pla d'inserció laboral individualitzat, i demanar a la Delegada del Govern un permís temporal de treball. El Pla d'Assentaments es posarà a prova i veurem si es capaç de donar resposta a les més de 230 persones que s'han contabilitzat i que voldrien acollir-se a aquestes mesures. D'unes solucions individuals se'n poden derivar respostes col·lectives si hi ha voluntat política de fer-ho. De no fer-ho, i amb l'amenaça de nous desallotjaments, ens podrem trobar amb un greu problema social al carrer, que el que menys vol són preses i actuacions policials. De ser així, el conflicte està garantit i difícil de controlar, malgrat les organitzacions socials que hi estem donant suport. Davant de tot això, contrasta i escandalitza les prioritats en inversions que l'Ajuntament destina a instal·lacions de dubtosa rendibilitat social (com els més de 4 milions d'euros entregats al circuit de Fórmula 1 a Montmeló) i el poc que fa per resoldre problemes més urgents que afecten les persones.

La Junta de l'AVVP

Espònsors:

Fem Rambla, un ambiciós procés participatiu

La remodelació de la rambla del Poblenou que el regidor del Districte, Eduard Freixedes, va començar a dur a terme contra el criteri de la majoria d'entitats del barri ha suposat una reacció ciutadana molt positiva. El govern del Districte va voler imposar sense consens ni participació una reforma del passeig més emblemàtic del nostre barri i la ciutadania ha respost amb un procés participatiu ambiciós i obert a tothom.

El procés participatiu no pretén limitar-se a debatre si la Rambla ha d'estar asfaltada o no, que va ser el punt de partida de la mobilització. El procés participatiu pretén anar més enllà i per això necessita el seu ritme i un gran esforç del Grup de Treball. La idea és finalitzar tot aquest procés Fem Rambla a final d'any. Ara estem en la fase de diagnòstic i després de l'estiu caldrà concretar propostes per fer a l'Administració. Un dels moments clau ha estat la recollida d'enquestes per saber com veia la gent la rambla del Poblenou i quines propostes volia fer. Es tractava d'una enquesta molt oberta, sense elements que poguessin condicionar el debat. Una enquesta que servís per detectar els temes que calia abordar en el debat i que alhora permetés veure la percepció de la gent sobre la rambla del Poblenou.

L'enquesta ha estat un èxit. S'han recollit 483 enquestes en dues setmanes. El 60% d'aquestes enquestes en format paper i el 40% a través d'Internet. La xifra creiem que és molt alta, i més tenint en compte que era una enquesta complexa, que no s'omplia a l'instant, que sols hi hem destinat quinze dies i que el Grup de Treball no compta amb cap recurs econòmic. Això sí, volem destacar el suport que ens està donant el col·lectiu Urbanin+, especialitzat en ciutats inclusives, que ens permet treballar amb un gran rigor.

Al bloc del procés participatiu Fem Rambla (femrambla.wordpress.com) podreu trobar les conclusions generals del procés. Però també hi podreu trobar el recull de les 483 enquestes. Una feina del Grup de Treball molt important que garanteix la plena transparència del procés. Les conclusions de la recollida d'enquestes no ens sorprenen, però potser sí que són més contundents del que podíem esperar. Quan es pregunta què faria la gent per millorar la rambla del Poblenou, les respostes van encaminades en un gran percentatge a limitar i controlar les terrasses de bar, aquest és un problema que crema. Les dues propostes que segueixen

són fer el tram de Rambla entre Taulat i passeig Calvell i en tercer lloc posar un paviment que no sigui asfaltat. També han sortit altres elements destacats com la regulació de l'espai per a les bicicletes, posar més bancs per seure, potenciar el comerç de proximitat, fer plataforma única... Però sobretot les idees giren entorn de conservar el caràcter que sempre ha tingut la Rambla i fer possible la convivència dels diferents usos.

El 29 de juny al matí s'organitza una jornada de treball en tallers per debatre i posar en comú els resultats de l'enquesta i fer propostes concretes. Entenem que la participació no és tan sols que la gent pugui dir què pensa, la participació implica poder-ho debatre i després poder treure conclusions i fer propostes. Com a AVV volem que s'aprofiti per fer entre totes i tots un projecte del tram de la rambla del Poblenou entre Taulat i passeig Calvell i que aquest projecte ja sigui el model a seguir a la resta de la rambla del Poblenou. Entenem que així podrem concretar quines són les prioritats dels veïns i veïnes del barri.

Pere Nieto

El barri respon en positiu a la manca de participació municipal

El Poblenou decideix com vol la Rambla

Preguntes (per Miquel Vera):

1. Sabies que les entitats del Poblenou estan fent una campanya participativa sobre la remodelació de la Rambla?

2. Creus que l'Ajuntament hauria d'haver fet una consulta ciutadana sobre la Rambla?

Aida Alcalde, 21 anys

–Sí que conec la campanya.
–Sí, crec que se'ns hauria d'haver consultat abans de fer la reforma; en el fons som els veïns els qui patim i patirem aquest terra tan horrible que ha posat d'un dia per l'altre.

Enriqueta Casas, 70 anys

–No en sabia res.
–Al ser un canvi poc important, potser des de l'Ajuntament no van veure necessari fer una consulta als veïns. En qualsevol cas crec que, abans i després de la reforma, la Rambla està preciosa.

Xavi Rocher, 22 anys

–No en sabia res.
–Fer una consulta hauria estat més democràtic, sobretot si s'hagués aconseguit arribar a un consens. De moment deixaria la Rambla com està, però per a futures obres al barri estaria bé consultar els ciutadans.

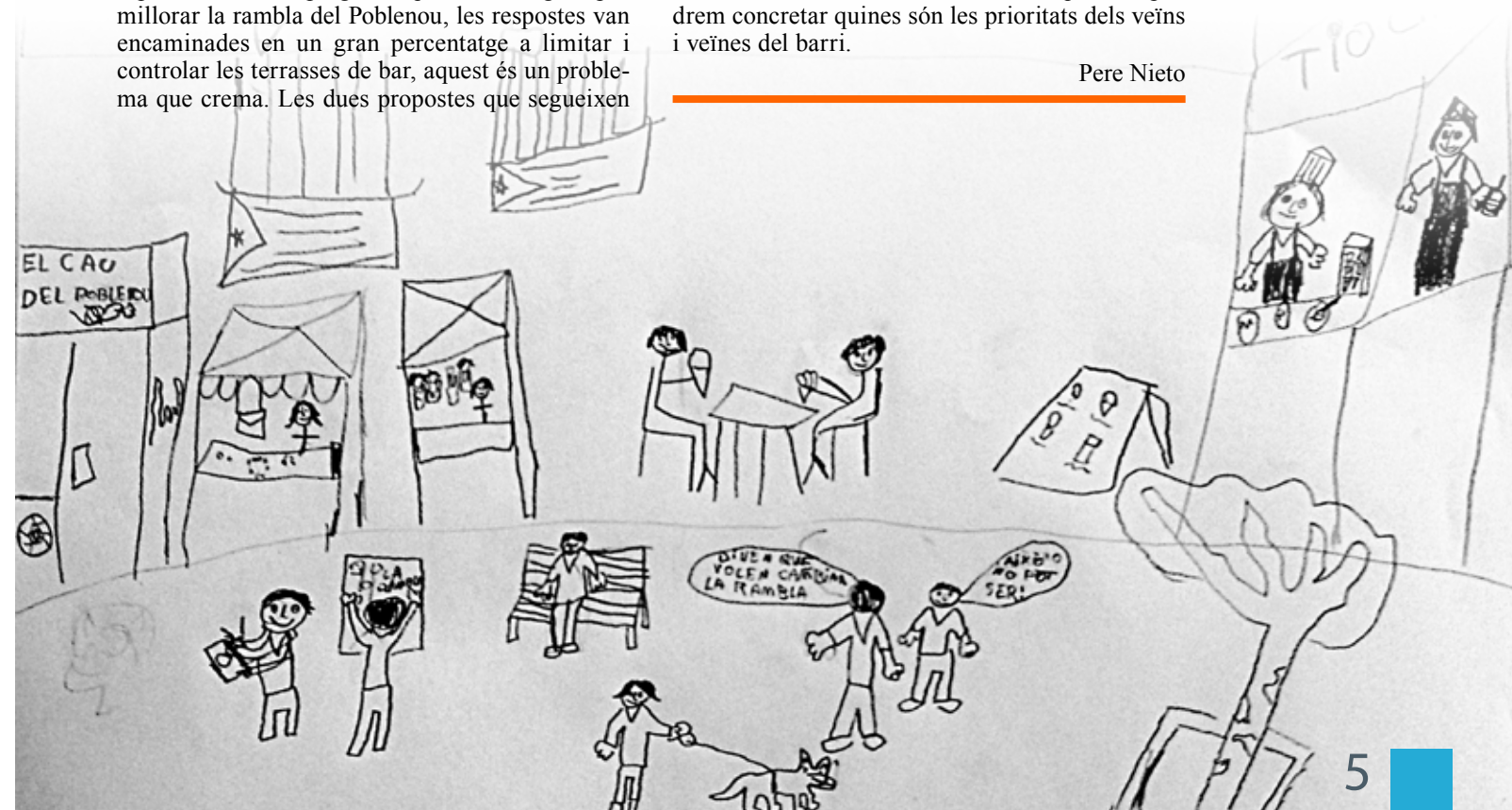
Albert Llorenç, 49 anys

–No en sabia res.
–No calia una consulta, ja m'agrada com ha quedat, abans de les lloses ja hi havia asfalt i era la mar de pràctic. El que caldria millorar ara és la il·luminació de la Rambla.

Ingrid Llor, 25 anys

–No en sabia res.
–Haurien d'haver fet una consulta ja que la Rambla és el cor del barri, sempre està plena de turistes i famílies que pugen i baixen, un canvi d'aquest tipus hauria d'haver estat consultat i avisat públicament.

Pere IV

El dia 11 de juny es va celebrar, convocada pel departament d'Hàbitat Urbà de l'Ajuntament de Barcelona, la Jornada Ciutadana Eix Pere IV "una oportunitat per pensar i abordar col·lectivament la remodelació del carrer Pere IV".

La jornada, a la qual van assistir un centenar de persones del barri, entre representants d'entitats i veïns del carrer de Pere IV, va ser una sessió de treball per debatre i aprofundir en la reflexió sobre els criteris i propostes amb què s'ha d'abordar la remodelació d'aquest important eix del Poblenou. L'obra, segons preveu l'àrea d'Hàbitat Urbà, està previst que comenci el 2014, abans de finalitzar el present mandat municipal, quan acabi la redacció del Pla i s'aprovi el document urbanístic definitiu.

La història: "De la carretera de Mataró al carrer Pere IV"

El carrer Pere IV té el seu origen en l'antiga carretera que, sortint del Portal Nou, creuava la Vila de Sant Martí en direcció a Mataró.

Quan a partir de 1860 la ciutat es va estendre més enllà de les muralles seguint la trama urbana ortogonal que arriba avui quasi fins al Besòs, Pere IV, llavors conegut com la carretera de Mataró, tenia pràcticament un segle d'existència. Es va projectar l'any 1763, seguint l'antic Camí Real, amb el fi de disposar d'una carretera que facilités l'entrada i la sortida de Barcelona en direcció a Mataró. Durant el segle XIX i primera meitat del XX, "la carretera" va ser el gran carrer del Poblenou, al llarg del qual s'hi va instal·lar una munió de fàbriques tan importants com la d'acabats de teixit dels Ricart, o

Can Casas i Jover (avui desapareguda); la Constructora Field SA; la Jonhston, Shields i Cia (més coneguda com la Escocesa); la fàbrica de J. Lucena (avui Ca l'Alier); Joan Framis Güell (avui el museu Vila Casas). També la gran fàbrica de productes de cautxú J Klein i Cia; o Vicente Illa SA (Ca l'Illa) ja a l'extrem del Besòs, junt a una llarguíssima llista d'empreses industrials, algunes de les quals encara hi són com la centenària empresa de llavors Semillas Fitó, o la ferreteria Coral.

Al voltant de les fàbriques, al llarg de Pere IV, s'hi construïren habitatges, comerços de tota mena i entitats socials i recreatives diverses com una filial de la cooperativa La Flor de Maig, l'Ateneu Colón (edifici desaparegut fa uns anys), o la cooperativa de consum i de vivien-

des La Pau i Justícia als Quatre Cantons (ara en procés de reconversió en la companyia de teatre la Sala Beckett). Aparegueren barriades amb un dinamisme propi com la d'en Trullàs, tocant al passatge Iglésies, o la coneguda com els Quatre Cantons, a l'encreuament amb el carrer de Sant Joan de Malta. El barri del Poblenou es va formar a partir dels primers nuclis habitats al llarg de Pere IV i dels altres dos carrers més antics: el de Marià Aguiló que llavors es deia carrer de Sant Pere i el carrer Major del Taulat.

Ha estat, però, precisament la condició de vial, de trajecte d'entrada i de sortida de la ciutat, el que des d'antic ha anat modelant els usos i els canvis constants. Per això Pere IV ha tingut sempre un aspecte d'allò més variat i eclèctic.

Hi ha hagut des d'antigues fàbriques i magatzems, activitats comercials, concessionaris de cotxes, gasolineres, cinemes, bars i cases de menjar, alguna església i fins també el "garden" de Ca l'Agustí. Avui s'hi afegixen hotels, locals d'oci, seus corporatives d'empreses tecnològiques, tallers d'artistes..., tot allò que més o menys desordenadament sol aplegar-se entorn de les carreteres dels nostres pobles i ciutats.

L'any 1883 es va inaugurar la línia de tramvies de vapor que unia el carrer de Trafalgar de Barcelona amb la veïna Badalona per la "carretera". Amb l'agregació de Sant Martí a Barcelona, la carretera va adoptar el nom de carrer Pere IV. El 1900 el carrer va ser empedrat, i durant els primers anys del nou

segle s'electrificarien les línies de tramvia. Els tramvies tenien les cotxeres a la mateixa carretera, al costat de l'església del Sagrat Cor. Finalment, durant els anys 60 del segle XX van desaparèixer definitivament per ser substituïts per autobusos que continuarien enllaçant per Pere IV les ciutats de Barcelona i Badalona.

Per als poblenovins, Pere IV ha sigut sempre l'itinerari obligat per anar a Barcelona, no sense la dificultat que suposava haver de travessar les vies del tren de la línia de Granollers des de l'estació de França. No va ser fins 1927 que es construïren els ponts de Marina i Almogàvers que ajudarien a obrir el barri. No gaire després es va obrir també el d'Espronceda, i ja en el període demo-

cràtic, el 1987, l'Ajuntament va fer construir un altre pont, el de Bac de Roda. Amb la deslocalització de les principals fàbriques, que suposaren una progressiva pèrdua de pes industrial al barri, i posterior obertura de la ronda litoral i del nus de les Glòries amb motiu dels jocs olímpics del 92, es produiria una forta davallada del trànsit rodat a Pere IV, i aquest carrer entraria en un procés de degradació i abandó que ha durat fins ara.

Pla de reforma de l'eix Pere IV

Completar la transformació urbana del Poblenou, gairebé paralitzada des de l'inici de la crisi el 2008, demana una reorientació de l'estratègia que substitueixi, d'una banda, el motor immobiliari que avui es troba en franca fallida i la inversió privada en retrocés, per inversió pública i iniciativa ciutadana. El canvi de model hauria de desplaçar el focus de la transformació cap a l'eix de Pere IV, el gran oblidat en les estratègies urbanes dels darrers 20 anys al Poblenou. El potencial dels referents històrics i patrimonials de l'antiga carretera, la seva posició de centralitat i de connexió entre el Besòs i la Ciutadella, fan de Pere IV una mena d'espina dorsal capaç de vertebrar i recosir els nous i els vells teixits urbans del Poblenou.

El carrer Pere IV té vocació de tornar a ser el gran carrer principal que va ser en el passat. I els ciutadans podrien tornar a ser els protagonistes de les polítiques urbanístiques si l'Ajuntament és capaç de recuperar el lideratge de l'actuació urbana posant com a prioritat els ciutadans, sense la subordinació als agents econòmics privats que en el passat recent han sigut determinants en la remodelació integral del llevant de la ciutat.

Més o menys aquest plantejament és el que va fer l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou cap a l'octubre de 2011 a l'alcalde Xavier Trias, al tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme Antoni Vives, i al regidor del districte de Sant Martí Eduard Freixedes. La proposta, que va ser acollida favorablement, va ser aprovada el novembre de 2011 a la Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament per la mediació del grup municipal del PSC, moment a partir del qual Urbanisme va encarregar a l'arquitecta Maria Sisternas la redacció d'un document de criteris d'intervenció que condueixi a un pla urbanístic de reforma de l'eix Pere IV.

Les principals idees

El carrer Pere IV ha de preservar el seu caràcter de via, ara però amb un caràcter més marcadament cívic d'eix per a vianants i circulació amb bicicleta. Els més de tres quilòmetres de recorregut entre la rambla Prim i el carrer Marina permeten transitar des del Besòs fins a la Ciutadella per un itinerari d'un gran valor paisatgístic i patrimonial. En aquest sentit, cal corregir l'error que va significar interrompre la traça del carrer a l'altura del Parc del Centre del Poblenou. Cal, doncs, recuperar la continuïtat de traçat en tota la seva llargada.

La revitalització de Pere IV i del Poblenou passa principalment per relançar l'activitat cultural, econòmica i ciutadana al llarg de l'eix, aprofitant el gran potencial cívic i la centralitat cultural i industrial d'un traçat històric que ha d'actuar a mode de cremallera per suturar els nuclis urbans dispersos que s'han anat formant amb el creixement de la Diagonal i del 22@.

L'impuls definitiu vindrà de la mà de la posada en funcionament dels grans equipaments en edificis patrimonials com: La Pau i Justícia, amb un nou ús per a la companyia de teatre Sala Beckett; les naus dels tallers Oliva Artés, actualment en obres de rehabilitació, on hi ha la proposta d'un programa museístic del Muhba com a centre d'interpretació de la Barcelona industrial dels segles XIX i XX; la recuperació definitiva del conjunt històric de Can Ricart, on, a més d'equipaments locals de proximitat, pot acollir aulari de la Universitat de Barcelona; la rehabilitació del conjunt de La Escocesa com a fàbrica de creació, que actualment acull tallers d'artistes; la recuperació també de les naus industrials de Ca l'Alier, on, segons un conveni recentment signat entre l'Ajuntament, la UPC i l'empresa Cisco, s'hi construiria un centre relacionat amb les tecnologies Smart City. És del tot evident que l'èxit del pla de l'eix Pere IV passa fonamentalment per les inversions que es facin en aquests equipaments en els anys vinents.

Com aprofitar l'impuls de la reforma

La participació de la ciutadania en aquesta reforma és un dels motors principals del projecte. La reforma no assolirà l'èxit perseguit sense una implicació dels ciutadans i de tots els agents culturals, econòmics i socials al llarg de l'eix.

Això porta implícit un canvi substancial en la manera d'abordar el Pla. La participació ciutadana no s'ha de limitar a un moment concret en el procés del pla urbanístic, sinó que cal plantejar-la com un procés que no acaba mai. Parteix des de la mateixa ideació i continua amb l'activació de dinàmiques que impliquen els agents i els actors socials i econòmics en cooperació amb els agents institucionals.

Per vertebrar un projecte exitós d'Eix cal posar en contacte col·lectius diversos i explorar l'aprofitament de recursos i les oportunitats que hi ha a Pere IV. Avui és un carrer "mort" des del punt de vista ciutadà. Pere IV desaprofita avui el bo i millor que té: solars i naus industrials abandonats, locals comercials tancats, comunitats veïnals condemnades a l'isolament, estructures urbanes degradant-se. La seva singularitat (allò que el fa únic i valuós) pot ser l'aglutinador dels agents diversos i de les propostes d'intervenció. La marca Eix Pere IV pot funcionar si es dota d'estructura organitzativa. Aquesta estructura s'ha de forjar des dels mateixos ciutadans i ha de formar part del mateix Pla de reforma. Vet aquí una altra manera d'entendre la transformació urbana del Poblenou.

Dotar de contingut i dotar també econòmicament una estructura que cohesioni i dinamitzi la població i els agents econòmics al llarg de l'eix Pere IV pot ser la millor inversió de futur per recuperar el tremp i la vida que ha tingut Pere IV en el decurs dels més de dos-cents anys de la seva història.

Salvador Clarós

La revitalització de Pere IV i del Poblenou passa principalment per relançar l'activitat cultural, econòmica i ciutadana al llarg de l'eix

Aigua de Barcelona, qualitat garantida

Aigües de Barcelona és la primera companyia d'aigua al món que ha obtingut la certificació internacional ISO 22000, de control de qualitat alimentària, per la gestió d'un gran sistema d'abastament.

Aigües de Barcelona s'anticipa a les exigències normatives del futur amb l'homologació dels processos de producció i distribució d'aigua urbana, d'acord amb els criteris aplicables a la indústria alimentària.

Si voleu saber més sobre aquesta certificació o sobre la qualitat de l'aigua de Barcelona, entreu a

www.aiguesdebarcelona.cat

Aigües de Barcelona

QUAN TOT FLUEIX

diagonal mar
ABOGADOS

El asesoramiento personal y profesional que necesita

Derecho Administrativo
Derecho Civil
Derecho Laboral
Derecho Mercantil
Asesoramiento fiscal y contable
Gestión de Patrimonios Inmobiliarios

Consúltenos sin compromiso

C/ Llull, 321-329 (Edificio CINO) · 08019 Barcelona
tel. +34 93 553 07 68 · info@diagonalmarabogados.com

Connect-Hort:

d'un solar buit a un espai sostenible i educatiu

Un grup de persones de diferents àmbits treballa per crear un punt de referència per a la cohesió del barri

El Connect-Hort és un projecte que vol reunir veïns i veïnes, arquitectes, agricultors, artistes i altres professionals per transformar un lloc buit i abandonat en un espai comú. Una veïna del Poblenou, Manuela Pulido, volia aprofitar d'una manera didàctica un dels solars del barri, situat al carrer Àlaba, 24. I en va veure l'oportunitat quan va descobrir el Pla Buits de l'Ajuntament de Barcelona.

“El projecte vol transformar un solar en desús des de fa 20 anys en un espai de reunió i aprenentatge”, assegura Manuela. Es dividirà en tres zones principals i s'hi desenvoluparan activitats de diferents àmbits: educatiu (tallers amb els centres escolars), productiu (hort comunitari), cultural (mercats d'intercanvi, cinema a la fresca), esportiu (pistes de futbol, espai per patinar) i artístic (cursets de reparacions, ús de material reciclat per crear mobiliari). Tots amb un denominador comú: la sostenibilitat.

“El projecte vol transformar un solar en desús des de fa 20 anys en un espai de reunió i aprenentatge”

Unes quinze persones formen l'equip de treball principal, entre promotors, col·laboradors i voluntaris. Són membres de les entitats Permacultura Barcelona, ESPAIatge i Re-cooperar i també de RegenAG, La Escocesa, Enrotllat, Difusor, ÀureaSocial, Fundació Mescladís, Germinal Farró, Huertocity, Jardinitis, l'Escola Voramar i els mateixos veïns i veïnes del Poblenou, que amb el suport de l'Associació de Veïns i Veïnes van presentar el projecte a l'Ajuntament.

El Connect-Hort vol ser sobretot educatiu: “Serà com un jardí comestible, basat en els principis de la permacultura i amb un ús sostenible”, explica la impulsora. Hi haurà una caseta per fer tallers, un hort experimental, una àrea per fer compostatge i una zona lliure on es puguin fer xerrades, concerts, activitats infantils... També es farà un gran mural amb pintura ecològica. “Ara mateix estem definint exactament com serà aquest espai i com es dividirà”,

explica Manuela.

Els impulsors pretenen que el projecte fomenti la cooperació i el sentiment de comunitat en el barri, alhora que volen involucrar tres col·lectius en la cura de l'hort i en les activitats: infants, gent gran i discapacitats.

“Després d'haver estat seleccionats en el Pla Buits, toques de peus a terra i t'adones de tota la feina que cal fer. Molta burocràcia i falta de recursos”, assegura Manuela. “Hem guanyat un concurs però no obtindrem cap benefici material. Ara hem de buscar diners a través de subvencions o patrocinis. Segurament engegarem també una campanya de micromecenatge”, explica aquesta veïna. El proper 1 d'octubre, l'Ajuntament entregarà les claus d'aquest solar i el Connect-Hort començarà a ser una realitat.

Eva Murgui.

Periodista @evamurgui

GELATERIA
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA
casa fundada l'any 1912

EL TIO CHE

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES

Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1er
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

FARMÀCIA LOPERENA GIRO

TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS

DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELEXIRS FLORALS

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: diàluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

www.centremedicpoblenou.es

CENTRE MÈDIC POBLENOU

CERTIFICATS MÈDICS - PERMIS DE CONDUIR - ARMES - SEGURETAT NÀUTICS - ESPORTIUS - GRUA OFICIALS DE TOTES CLASSES

Llull 175 pral. 2a. (cantonada rambla)
08005 BARCELONA Tel. 93 485 41 77

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL

697 268 335

ALIMENTACION lombarte

MARIA AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

ÓPTICA traever
des de 1993

C/. Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

francesc creixell
PERRUQUERS

C/. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

Districlima

La xarxa urbana de fred i calor del Poblenou

Districlima ha invertit més de 50 milions d'euros en una xarxa de districte que crea ocupació i quedarà com a patrimoni del barri

El sistema es caracteritza sobretot per la seva eficiència, reduint l'ús d'energia d'origen fòssil i les emissions de gasos a l'atmosfera

Qualsevol millora realitzada a la central de producció repercuteix directament i de manera positiva en l'usuari final

És important que en un futur s'hi connectin més edificis d'habitatges per crear un mix residencial-terciari que optimitzi el rendiment energètic i econòmic del sistema

Generalment per gaudir d'aigua calenta sanitària, calefactar o climatitzar els edificis, en primer lloc necessitem comprar l'energia en forma de gas o electricitat. I en segon lloc, transformar aquesta energia en fred o calor. Per realitzar aquest procés és inevitable disposar d'un aparell individual de producció tèrmica, com pot ser un escal·fador, un acumulador o una bomba de calor. Però, ¿i si en comptes de comprar gas o electricitat paguéssim directament per el fred o la calor que necessitéssim? Al barri del Poblenou això ja és possible, ja que disposem de la xarxa de distribució de fred i calor pionera a Espanya, construïda el 2002 i gestionada per Districlima.

Districlima és una empresa de participació públicoprivada amb majoria de Cofely (GDF Suez). Cal destacar els 50 milions d'euros invertits a canvi de la concessió per 25 anys de l'explotació de la xarxa. Una xarxa que al gener del 2013 es componia de dues centrals de producció, Fòrum (2004) i Tànger (2012), amb una potència contractada de 73MW de fred i 51MW de calor, 57 km de conductes i intercanviadors en cada un dels més de 78 edificis connectats. Una xarxa local que, en paraules del seu director general, David Serrano, "crea ocupació i és impossible de deslocalitzar", i que, per tant, es quedarà sempre al barri.

La producció tèrmica és d'alta eficiència i mínim impacte ambiental. A la central de Fòrum es realitza a partir de fonts d'energia residuals, en aquest cas una part del vapor d'aigua que es produeix a la planta de valorització de residus de TERSA. La resta s'utilitza per produir electricitat. El fred es produeix mitjançant tècniques d'absorció. La central de Tànger va significar la consolidació del creixement de la xarxa i actua de suport. S'aprofita de comprar electricitat en hores vall (a la nit, quan és més barata), acumular-la en forma de gel, i fondre'l durant el dia, aprofitant així l'eficiència dels equips de producció quan la demanda decau. Amb tot, en aquest cas l'eficiència del sistema no rau tant en una font d'energia renovable sinó en l'eficiència del conjunt, reduint l'ús d'energies primàries d'origen fòssil i l'emissió de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera. Beneficis que repercuteixen a l'usuari final però també a tots els ciutadans.

Segons ens expliquen al propi web de Districlima, les dades del 2012 són realment molt esperançadores, ja que l'ús de la xarxa del Poblenou va evitar l'emissió de 17.127 tones de CO₂, que equival a 8,6 milions de desplaçaments urbans en cotxe o a la plantació de 856.000 arbres.

Un altre punt favorable és el control que es té des de les seves oficines dels consums de cada edifici. Ràpidament i en directe es rep informació del que està consumint l'edifici de Telefónica, el Media-TIC o Mediapro. Amb aquesta informació, es poden obtenir dades molt fiables de qui ha fet els deures en matèria d'estalvi energètic. Un pas més cap a la Smart City.

Actualment hi ha connectats a Districlima edificis tan variats com hotels, oficines, escoles i universitats. S'està treballant perquè el Centre Comercial Glòries i Barcelona Activa s'hi connectin aviat. I fa poc s'hi va connectar l'edifici d'habitatges protegits de Roc Boronat (SAAS Arquitectes), on aquest aspecte va ser clau per tal d'aconseguir la qualificació energètica A. De totes maneres, és important que en un futur puguem veure-hi connectats molts més edificis d'habitatges, agrupant demandes complementàries i de naturalesa diferent (mix residencial-terciari) per tal de reduir les potències pic unitàries i augmentar els rendiments energètics i econòmics del sistema.

Per tal que això passi és important que la implantació d'aquests sistemes augmenti a Catalunya i la societat maduri. Al nostre país les xarxes de districte són un sector incipient, ja que hi ha una escassa cultura de planificació energètica en desenvolupaments urbanístics. Però si mirem més amunt, a Dinamarca, i a conseqüència de la crisi energètica dels 70, les xarxes de districte són un dels seus eixos principals de política energètica. Així, suposen un 60% de la demanda de calor del país, i aquest percentatge continua creixent. Es valora molt positivament la generació distribuïda i l'aprofitament de recursos renovables autòctons o fonts de calor residual. A més, s'ha apostat per un model cooperatiu que implica els ciutadans en la seva gestió.

Encara hi ha molt de camí per recórrer, i caldrà veure la manera d'aplicar el sistema danès al nostre país. A Dinamarca i a la resta de països nòrdics la pràctica totalitat d'aquests sistemes són per proveir de calor, i la calefacció en aquests països s'ha d'entendre no com un factor de confort, sinó com una necessitat. A casa nostra, menys habituats a projectes col·lectius, amb un clima més moderat, i amb uns estàndards de confort més baixos, caldrà explicar molt millor els beneficis, que són molts, de la implantació de les xarxes de districte.

Marçal Bonadona

Arquitecte bonadona@coac.net

Legalitat o legitimitat

El que avui ha passat no representa cap final. Pot ser que sigui aplicar la legalitat, però no la legitimitat. La lluita continua i les entitats que estem al seu costat no deixarem de donar-los el nostre suport.

A la nau del carrer Puigcerdà, hi viuen més d'un centenar de persones, però n'hi treballen moltes més.

És l'assentament més gran que hi ha al Poblenou, tocant al barri del Besòs, dels prop de vint que hi ha a tota la zona.

Fincas Riana, propietària de la nau, ja va intentar desallotjar els ocupants l'estiu de l'any passat,

el "tren de la vida". Però malgrat els intents reiteratius de tenir una reunió amb ella, mai s'ha volgut asseure per parlar d'una situació que té molt més a prop, i és igualment necessària.

Prèviament a l'hora del judici, s'havien anat congregant a la Ciutat de la Justícia, prop de vuitanta persones que viuen a la nau, amb la idea de poder estar presents en el "seu judici". Dies abans, havien fet un gran esforç per identificar-se, demostrant que no eren habitants "ignorats de la nau", com posava l'ordre de citació. Malgrat aquestes previsions, la jutge no va habilitar una sala més gran. De res van servir les protestes airades i els crits reivindicatius dels presents, demanant poder ser presents a la vista. Només hi van poder accedir una petita minoria, els testimonis, i un sol mitjà de comunicació, dels molts que hi eren presents.

Finalment, després de més de dues hores, el judici ha quedat llest per a sentència. Els advocats defensors han argumentat raons humanitàries fent prevaldre el dret de les persones per damunt dels de la propietat. En qualsevol cas, si es decreta el desallotjament, com així ha estat, demanen que hi hagi prou temps perquè les persones que allí viuen i treballen, puguin trobar un espai alternatiu.

En sortir, les cares d'incertesa eren paleses en les persones que ens esperaven al carrer per escoltar el que havia passat en el judici. Laia Serra, l'advocada que ha portat la seva defensa, juntament amb dos advocats més d'ofici, va ser l'encarregada de fer-ho.

Un dia hàbil després de la celebració del judici (17 de juny), la magistrada del Jutjat de primera instància número 21 de Barcelona, Carla Martínez Castro, ha dictat sentència sobre l'ocupació de l'assentament del carrer Puigcerdà 127. Considera que és "conscient de la crisi humanitària que pot generar el desallotjament de la nau, però malgrat les conseqüències d'ordre social, el cert és que els demandats no han acreditat cap documentació que contempli la seva permanència i ús de l'immoble". Amb aquests arguments, que posen el dret a la propietat privada per davant del dret a una vida i un habitatge dignes, la magistrada posa data al desallotjament el proper 18 de juliol.

Més endavant, el text també requereix als "Mossos d'Esquadra, Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona i a la Creu Roja perquè prestin als demandats l'ajuda necessària, així com les gestions amb la finalitat de solucionar els problemes d'habitatge que pateixen en l'actualitat".

Com també es va dir, el que avui ha passat no representa cap final. Pot ser que sigui aplicar la legalitat, però no la legitimitat. La lluita continua, i les entitats que estem al seu costat no deixarem de donar-los el nostre suport.

Manel Andreu

El nom del periodista Josep M. Huertas rebateja Can Felipa

L'alcalde Xavier Trias i la viuda del reporter van ser els encarregats de destapar la placa amb el nom de la plaça

Josep Maria Huertas Claveria, gran referent català del periodisme de proximitat i una de les personalitats més admirades del nostre barri, ha deixat la seva petjada a l'antiga plaça de Can Felipa en ser rebatejada amb el seu nom. Immediatament després de la seva sobtada mort el març del 2007, una comissió ciutadana amb una gran presència de membres de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou i de l'Arxiu Històric del Poblenou es va posar mà a l'obra per retre a Huertas l'homenatge que es mereixia. L'esforç va cristal·litzar en un compromís amb l'alcalde de llavors, Jordi Hereu, perquè Josep Maria Huertas esdevingués el nom d'una plaça de la ciutat, que finalment ha estat la de Can Felipa al nostre barri.

Presència institucional i crítiques veïnals

L'actual alcalde de Barcelona, Xavier Trias, va presidir l'acte, quan es compleixen sis anys de la mort del periodista. Si Trias hi va posar la nota institucional, Araceli Aiguaviva, la viuda de Huertas, es va encarregar de posar-hi l'emotiva. "Això no és cap culte a la personalitat del Josep Maria, sinó un reconeixement a uns valors i a una manera de fer", va dir la companya en vida del periodista poc abans de destapar, amb l'alcalde, la placa amb el nom de la plaça.

El també periodista Marc Andreu, en nom de la Comissió ciutadana promotora de la memòria de Josep Maria Huertas va repassar, sense presses i

sense afalagaments innecessaris, la trajectòria d'un Huertas entranyable, crític i incòmode, alhora que prolífic i profund en el concepte informatiu. "Huertas no era home de plaques", va dir Marc Andreu, mentre desgranava històries i conflictes de barri, afilant el fibló de la denúncia social, explicant com hauria fet avui el mateix Huertas les protestes ciutadanes per la reforma de la Rambla, per l'intent de tancar la sala d'art de Can Felipa o pels instituts que falten al barri.

Xavier Trias, que sap prou bé que Huertas va fer escola, sobretot al Poblenou, va escoltar visiblement incòmode un munt de retrets a la mala gestió municipal al barri. Per acabar, el mateix alcalde va reconèixer: "És en moments com aquests que trobem a faltar les persones com Huertas perquè ens expliquin com van les coses i perquè facin una crítica constructiva per intentar millorar-les".

La AVV del Poblenou, l'Arxiu Històric i la revista Carrer de la FAVB també van contribuir a l'homenatge d'aquest dia en fer possible la reedició del mític número d'agost de 1975 de la revista Quatre Cantons, que va ser editat com a resposta a l'empresonament de Huertas i que no va arribar a ser distribuït. Una mostra més del compromís i de la convicció en els seus principis del periodista català que va haver de visitar la Model per desafiar la censura franquista.

Guillem Tàpia

però per sort es va poder demostrar que la vista tenia un defecte de forma i es va aturar. Ara ha canviat de procediment, amb més possibilitats d'èxit.

El 14 de juny s'ha celebrat el judici interposat per la propietat, demanant el desallotjament de la nau, al·legant el dret del seu ús, i també per raons de seguretat. Res li havia importat, el que allí fins ara havia passat. Fincas Riana és patró de la Fundació Maite Iglesias Baciana, amb finalitats altruistes a Etiòpia, intentant ajudar les noies a no perdre

Casal de Gent Gran Taulat – Can Saladrigas

L'antiga xemeneia de la fàbrica tèxtil presideix el camí cap al vestíbul del casal d'avis Can Saladrigas. Un espai acollidor, ampli i ple d'energia que ja fa nou anys va prendre el relleu als vint-i-dos anys d'història a la rambla del Poblenou. A l'entrada, trobem diverses taules orientades cap a la llum, plenes de lectures, converses, reflexions i rialles. Al darrere, la recepció i dos despatxos i, cap a la dreta, el passadís d'accés a les sales. A l'esquerra, una vidriera ens permet gaudir d'una bonica terrasseta a l'exterior del bar, solejada i plena de flors i plantetes. A la sala gran, tot és xivarri. El soroll de les veus es mescla amb els dels plats i tasses, el dring de les fitxes de dòmino i el discret però constant moviment de les cartes...

“Aquí el que predomina, el que té més impacte, és el joc”, admet la Núria amb certa resignació, “en teoria es juga sense diners però tot i així pensa que en una actuació de la coral es va haver de cridar l'atenció a un grup que no deixava de jugar...”

La Núria Corrius Bon, tesorera del Casal de Gent Gran Taulat-Can Saladrigas, és, a més de comptable, gerontòloga.

“En cas d'urgència, abans de l'arribada de l'ambulància, puc prendre la tensió, mirar com estan de sucre i en un moment donat oferir els primers auxilis; va bé això, és clar, aquí la gent ja té una edat.”

Per fer-se soci cal portar dues fotos i pagar 1 euro i donen el carnet plastificat. A canvi, s'ofereixen diversos serveis, tallers i un espai per ocupar el temps guanyat amb la jubilació amb molta companyia.

“Aquí sempre hi ha gent, l'horari és de 9 a 1 i de 3.30 a 7.30. Quan tanquem, també s'utilitza; al migdia s'obre un menjador portat pels serveis socials de l'Ajuntament, “Àpats en companyia”, i el dissabte a la tarda la sala polivalent la utilitza un casal d'infants. Jo fa nou anys que sóc tesorera, però em vaig fer sòcia quan em van prejubilat, ara som més de 4.000 socis.”

Aviat se celebrarà el desè aniversari del casal a Can Saladrigas, una dècada que ha rebut la incorporació de gent que s'ha jubilat més jove, amb noves aficions i amb ganes de participar en més coses.

“A l'home li costa més, però tenim tallers de tot tipus, de memòria, informàtica, anglès, català, gimnàstica, tai-txi, country, ball en línia, sevillanes, sardanes, balls de saló, patchwork, pintura de roba, macramé, mitja, miniaturisme, manualitats, pintura, castanyoles, punta de coixí, la coral...”

La Núria s'enorgulleix d'uns tallers gestionats actualment per una Junta formada per voluntaris que porten l'organització del casal i impartits alguns per professors i d'altres per voluntaris que

col·laboren i no cobren res, molts d'ells jubilats amb molta capacitat de treball.

“Aquesta és una feina que la fas perquè t'agrada i també perquè t'omple molt. Quan des de l'Ajuntament parlen de fer festes d'agraïment als voluntaris, no s'adonen que la persona voluntària no espera l'agraïment, per això es diu que és voluntari o voluntària; l'agraïment es troba en les mirades, en l'alegria, en l'energia que reps, en les expressions d'afecte de la gent a qui ajudes o ofereixes un servei, en el seu petit món ja et diuen gràcies... Els diners que els destinin a l'escoles, a les guarderies i a la gent necessitada, no a les festes d'agraïment. Ja cal que canviïn la seva actitud, els polítics, i s'apliquin en la seva feina, els ciutadans no estem gens contents.”

Els preus dels tallers els marca l'Ajuntament i són molt assequibles, es mouen entre els deu i els quinze euros per trimestre, a més, ofereixen una interessant flexibilitat horària, si cal, poden durar dues o fins i tot tres hores. Cada cop és més la paperassa exigida per les administracions, però això no sembla minvar els ànims de la Núria ni dels seus companys, amb una professionalitat guanyada a base de treball i experiència. Dona de paraules i d'acció, la Núria ens fa de guia pels passadissos del casal on es troben les diferents sales. Servei de pedicura i reflexoteràpia, i al costat, la perruqueria, amb l'ambient característic dels salons de bellesa. Una aula d'informàtica amb ordinadors cedits per La Caixa. Dos tallers polivalents on es fan activitats diverses, un biblioteca reconvertida en aula d'estudi i la sala d'escacs que es vol partir per tenir una sala més.

“Ja no juga tanta gent a escacs. Així que la idea és guanyar un espai i la resta utilitzar-la perquè els grans ensenyin als nens a jugar escacs, involucrar els petits en aquest joc i que els nens i els avis interactuïn jugant a escacs. Com que tenim la biblioteca al costat, vam pensar que seria millor treure llibres i utilitzar l'espai per ensenyar a llegir i a escriure a alguns socis que o bé són analfabets o tenen certes mancances, o fer classes d'anglès, català, memòria...”

Durant la festa major es fa una exposició

a la Sala Polivalent on s'exposen les obres dels artistes de patchwork, pintura de roba, macramé, mitja, miniaturisme, manualitats, pintura, punta de coixí...

“Aquest novembre s'organitza una trobada de puntaires amb més de 400 participants, els miniaturistes van fer un pessebre que es va presentar a exposició, la coral ha obtingut premis en alguns concursos, s'ha participat en competicions de diversos jocs i a country fem ja dos nivells perquè un d'ells és ja bastant elevat.”

La Núria continua una llista inacabable d'activitats que s'organitzen i coordinen des del Casal de Gent Gran Taulat-Can Saladrigas i entrem a la Sala Gran, habitual restaurant i sala de jocs que es vesteix de gala per determinades festes, “per Sant Joan, fem revetlla per a unes 200 persones, amb copa, coca i ball amb música en directe”. Passem entre els jugadors de dòmino, brisca, pòquer i guiñote i arribem a la Sala Polivalent. Obrim la porta i un grup practica el ball en línia. Però també podria ser country, sevillanes o sardanes. O balls de saló. O potser gimnàstica, ioga o tai-txi, perquè aquí, tot és possible.

“Hi ha un soci que fa cent anys, centenari, i ho celebrem. És un orgull la germanor que hi ha entre tots.”

Té raó la Núria Corrius. L'orgull d'una societat està en la seva gent gran.

Esther Racione Zamel

un projecte
de qualitat
fet realitat

HABITATGES PROTEGITS AL POBLENOU

**Tot el que necessites...
per al teu Cultiu
Cannàbic**

- Llavors • Cultiu interior i exterior
- Substrats • Adobs • Fertilitzants
- Armaris • Il·luminació
- Control d'olors • Ventilació
- Parafernàlia
- Horts urbans

PLANET HEMP GROWSHOP
Castella 15-17 · 08018 · Poblenou
Barcelona · Tel. 93 4982192
www.planethempgrow.com
info@planethempgrow.com

celler
el vinyet
Rambla Poblenou, 66

COPI RAPIT
Lope de Vega, 45 · TEL/FAX 93 300 3507 · 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

Per la lliure celebració de les festes infantils als parcs de la ciutat de Barcelona

Arrel de les queixes que han arribat a la Plataforma en defensa de l'escola pública del Poblenou, la FAVB, entenent que és un tema de ciutat, ha denunciat públicament aquesta problemàtica.

que esguerra la il·lusió de grans i petits. I si bé l'obtenció del permís municipal és gratuïta, les multes s'han de pagar.

En tercer lloc, per obtenir el permís, a banda de demanar-ho amb tres setmanes d'antelació, t'has de comprometre a observar un seguit de requisits elementals com el de no entrar en cotxe a la zona verda, no fer foc, no malmetre la massa vegetal o ornamental, no embrutar l'espai, etc. En el ben entès que aquestes condicions no són exclusives per als qui munten festes infantils sinó que, com és lògic, les ha de complir qualsevol usuari de la zona verda, no té cap sentit vincular-les a aquesta activitat concreta. Extrapolant, podríem arribar a l'absurd d'exigir un permís a tothom per entrar en un parc, al·legant que potencialment hom pot ser incívic. Entenem que es multi a qui fa malbé el bé públic, però no té sentit que es multi a qui no demani aquest permís.

I finalment, ens preocupa la tendència a voler regularitzar-ho tot. És la concepció que allò públic no és de tothom, sinó que és propietat de l'administració. Les associacions de veïns hem invertit moltes lluites per aconseguir zones verdes i creiem que són uns espais de socialització, per compartir lleure i relacions. Per sort, la immensa majoria de gent respecta i té cura d'aquest entorn verd i mostra una gran maduresa en fer-lo seu.

Per tot això, **demanem que es retiri la normativa municipal que obliga a demanar permisos per fer festes infantils en els parcs, zones verdes i platges de la ciutat.**

Deixeu tranquil·les les criatures i els seus pares i mares!

FAVB

La Junta de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou volem recordar al nostre veí Sergi Rodríguez Vallverdú que amb 60 anys, el passat 15 de juny, ens va deixar. Mostra de la seva generositat vers al barri és que no va renunciar fins l'últim moment a la seva labor com president del Grup d'habitatges Josep Civit ni a la participació en la Comissió de Mobilitat del barri.

Sergi, et trobarem a faltar.

Reactivar l'espai del Poblenou per fer-lo més viu que mai

Constelaciones és un projecte molt actual. L'ennobliment (gentrification) del barri del Poblenou s'ha de reflexionar i compartir. Hi ha nousvinguts. Hi ha veïns de tota la vida. El leimotiv d'aquest grup de documentació és que els veïns del barri puguin participar en experiències de retroalimentació. Seria (re)activar l'espai viscut. Primer de manera virtual i després sobre el terreny.

Primer de tot, cinc cèntims sobre el vostre projecte.

Constelaciones [http://constelacionesonline.net] és un projecte documental col·laboratiu, que posa de rellevància la necessitat de reapropiació ciutadana d'espais públics en barris que han passat processos de reconversió. En aquests llocs hi ha una manca de comunicació entre locals i nousvinguts. El propòsit principal és documentar rutes que facin convergir els col·lectius heterogenis del barri.

I, per què el nom de Constelaciones?

Constelaciones és una xarxa de persones i també d'espais on-line i off-line, on es mostra una multiplicitat de visions, particulars o col·lectives, del procés de transformació del barri. Són punts actius amb rutes col·lectives. I és que sense cada punt no hi ha confluència, no hi ha una constel·lació.

No s'ha d'oblidar, doncs, aquests canvis urbanístics...

Creiem que és important fer una diagnosi a través de la visualització crítica del procés: com es transforma el barri?, a quins interessos es correspon? Volem crear noves formes d'entendre el territori.

Es pot fer reivindicació des de l'arxiu i la documentació?

El nostre és un projecte polític perquè passa pel Do It Yourself, el transfeminisme i la capacitat digital. Però més que reivindicar pretén incitar a la diagnosi activa, a la intervenció, reapropiació i a la imposició d'espais de trobada. En definitiva, a l'acció.

Quines rutes heu establert al barri?

Ara estem començant. Estem oberts a tot tipus de propostes temàtiques per crear informacions noves. Ja hem fet una ruta d'assentaments al barri i un mapa interactiu dels Tallers Oberts del Poblenou.

I, per crear aquests mapes, qualsevol usuari pot pujar la informació a la xarxa?

Qualsevol. Amb un compte de correu electrònic i una sessió pròpia a la pàgina, qualsevol pot ser documentador@. Els continguts passen a tenir una llicència Creative Commons i passaran a formar part de l'arxiu col·lectiu del barri. En cap cas seran cedits a corporacions.

Col·laborar, doncs, per construir la constel·lació.

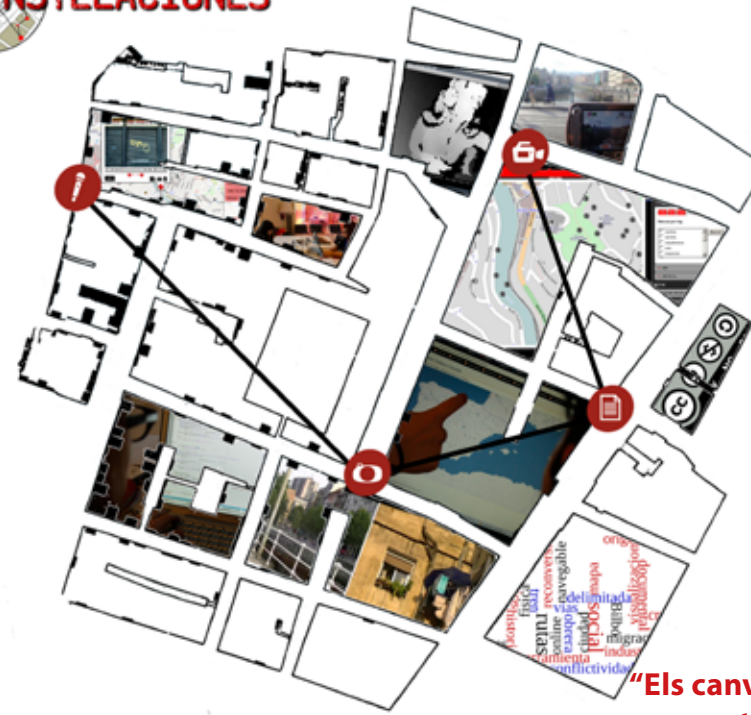
Sí, sense la implicació de tothom no hi ha projecte documental. Són persones actives que pugen documentació, però també fan rutes als espais i generen a través de la confluència amb les rutes d'altres documentadors una mena de xarxa social del barri.

I els veïns del barri s'hi han implicat amb força?

Al Poblenou el projecte s'està iniciant. L'experiència d'altres barris, com El Remei a Vic, és que a través del treball de les tècniques del Pla de Desenvolupament Comunitari i la Xarxa Òmnia s'organitzen rutes temàtiques amb veïns i veïnes, però també amb associacions o col·lectius que fan servir l'eina com un espai on comunicar activitats del barri. Al Poblenou busquem associacions col·laboradores, com Apropem-nos, per dinamitzar l'eina, que encara està en fase de testeig i millora.

CONSTELACIONES

"Els canvis en cap moment han atès les necessitats socials del barri, ni han escoltat les entitats més sensibilitzades amb les problemàtiques reals"

La crisi ha afectat el 22@?

Amb les vostres propostes, els veïns són més conscients dels canvis al barri?

És molt aviat per respondre a això. Però estaria bé que tots fòssim conscients que els canvis han estat purament físics, que en cap moment han atès les necessitats socials del barri, ni han escoltat les entitats més sensibilitzades amb les problemàtiques reals. Els nous macroespais espectaculars del 22@ són el resultat d'una reconversió de punts internacionals, però les fronteres continuen sent locals.

Creieu que hi ha una falta d'implicació per part de l'Administració?

No solament això. Hi ha una falta de sensibilització amb les problemàtiques reals de l'espai, estan convençuts que el 22@ va ser una punta de llança al futur i que van fer molt pel barri...

I els veïns reemplacen aquesta funció quan s'organitzen i s'impliquen?

Hauríem de ser encara més exigents amb les institucions i reclamar els recursos,

partides i atencions que ens corresponen. L'organització i acció veïnal és més efectiva perquè es col·lectiva, assemblaria i opera directament al territori.

Repensar l'ús d'antics espais, com ara les fàbriques, és la solució? Estic pensant en Hangar, La Escocesa o Palo Alto...

Hi ha molts tipus de solucions, si se sap fer una bona diagnosi del problema. Aquests són bon exemples de reutilització d'espais del barri. Però no solament s'ha de pensar en centres d'arts, també en residències, espais socials...

Ara més que mai hi ha més espais buits que plens al Poblenou?

Sempre hi va haver molts espais buits i s'anaven construint encara més. Ara, hi ha molta gent que busca espais per a tallers, vivendes, centres socials... i no en troben. Per això creiem que està bé un procés de mapeig del territori. D'espais tancats, solars, pisos, naus... per facilitar l'apropiació.

Maria Gràcia Larrégola

"L'Administració està convençuda que el 22@ va ser una punta de llança al futur i que van fer molt pel barri"

"Com es transforma el barri? A quins interessos correspon?"

L'escola que volíem

HISTÒRIES DE LA PUTA CRISI 13 (al Poblenou)

—No ens ha tocat l'escola que volíem. El Joel haurà d'anar al setembre a un centre concertat i religiós a tres parades de metro de casa —comenta per telèfon una Berta desolada a la seva amiga Xènia—. Com és possible que se'ns negui l'escola pública de la cantonada?

El Pere menja pipes de manera compulsiva i rondina sentint la conversa de la seva dona. Encara no s'ho creu i no és capaç d'acceptar-ho.

—Ni de conya portaré el meu fill a aquell col·legi —diu empipat.

La Berta s'acomiada de la seva amiga i penja el telèfon amb els ulls plorosos.

—De què serveixen les visites els dies de portes obertes a les escoles del barri? Teòricament per conèixer-les i poder escollir amb raonament. Quina presa de pèl! —diu la Berta—. Com podem permetre que el futur del nostre fill depengui d'un sorteig?

—Ja ho saps Berta que som gafes. Si diem cara, sortirà creu, i si diem creu, sortirà cara. No ho veus que hem trepitjat merda?

—No hi ha dret que no es tinguin en compte els ingressos de les famílies. Les normes d'accés no estan ben pensades. Sabies que a Catalunya el percentatge de nens cel·líacs duplica o triplica el de la resta d'Europa? Creus que això és possible? —pregunta la Berta.

—La gent fa trampa per tenir més punts i assegurar-se una plaça. Si ho arribo a saber nosaltres també hauríem fet trampa, encara que probablement ens haurien enxampat.

—La Xènia ens aconsella no escolaritzar el nen. Altres famílies ho han fet.

—I esperar que hi hagi una vacant a l'escola que volem? Poden passar anys, Berta...

—No t'ho creguis. La gent està fotent el camp. Aquí ja no es pot viure. Quina altra opció tenim?

—Marxar nosaltres, també. No hi ha feina, no hi ha escola i d'aquí a quatre dies ja no tindrem ni sanitat pública. M'han dit que a la Xina estan molt sol·licitats els professors d'espanyol. Tu podries fer de professora, tens estudis.

—Que fàcil. Fer les maletes, carregar el nen a les espatlles i anar-nos-en a la Xina. Tu t'hi veus, de debò?

—Qualsevol cosa abans d'agenollar-me als peus de la colla d'impresentables que ens governa. Quin futur ens espera aquí? Quin futur l'espera al Joel?

—No t'adones que és això el que volen? Volen que la gent que no se'n surt, marxi. Som fracassats per a ells, un problema menys.

—Potser sí, però no permetré que em retallin ni un sol pèl de més. A la Xina ningú no et persegueix amb les tisores.

—N'estàs segur?

—No ho estic.

—Què farem, Pere?

El Pere continua menjant compulsivament, però ja no les pipes, que s'han acabat fa estona, ni les ungles, que tampoc n'hi queden, ara de la ràbia es mossega els dits.

Elena Marzo

www.elena-marzo.blogspot.com

E.M.
ELENA MARZO

Corrección/Redacción Textos
Redacción (informes, publicidad...)
Corrección ortotipográfica y estilo
Contenidos web - Blogs
Textos Literarios
Reescritura y Transcripción

670 80 71 74
eee.marzo@gmail.com
www.elena-marzo.blogspot.com

Concurs de fotografia de la festa d'Apropem-nos 2013

Josep Maria March

Cristina Domingo

Núria Hospital

El 30 de maig es va inaugurar a Can Felipa l'exposició de fotografies del Concurs de la festa d'Apropem-nos 2013.

La festa oferia molt de color i una gran diversitat d'espais i activitats que recreaven l'ambient d'una fira: jocs de fusta gegants, una pitonissa, un fotomural reivindicatiu, a més d'actuacions musicals i l'espectacular Intercanvi Gastronòmic de plats de tot el món que es fa cada any.

La comissió organitzadora de la festa va pensar que era una magnífica ocasió per convidar els amants de la fotografia a enregistrar amb les seves càmeres moments irrepetibles, colors, contrastos, i és així com es va convocar el concurs, especialment entre els integrants del Fotòforu de Can Felipa i el Fotoclub del casal de barri del Poblenou.

Nou fotògrafs van presentar un total de 24 imatges que es van poder veure a l'esmentada exposició, a més de nou fotografies fora de concurs.

Les tres fotografies guanyadores són les publicades aquí i donen fe del bon ofici dels participants. Els autors de les fotografies van rebre un premi especial, i tots els participants un obsequi d'agraïment per la seva contribució.

Estem contents de com ha anat i l'any que ve tornarem a organitzar el concurs de la Festa d'Apropem-nos.

Comissió Festa Apropem-nos 2013

C/ Llull, 252 Bajos
08005 Barcelona
T. 93 303 24 42
F. 93 303 03 40
brokerjara@gpsalinas.com

La primera
Correduría
que ofrece una
**APP gratuita
y en exclusiva**
para sus clientes.

**TODA LA INFORMACIÓN
DE SUS SEGUROS CON
UN CLICK**

24h./365 días, en cualquier
momento y lugar.

Asesores en Seguros.

 GRUPO PEDRO SALINAS

Oficina principal:

Av. de Barberà 187, local 2
08203 Sabadell (Barcelona)
T. 93 710 16 00
F. 93 710 57 56
info@gpsalinas.com

Delegaciones:

C/ Llull, 252 Bajos
08005 Barcelona
T. 93 303 24 42
F. 93 303 03 40
brokerjara@gpsalinas.com

C/ Fonèria 34, 1º 3ª
08038 Barcelona
T. 93 296 83 22
F. 93 332 47 60
barcelona@gpsalinas.com

C/ Modolell, 33 Entlo.
08840 Viladecans (Barcelona)
T. 93 659 40 94
F. 93 658 88 00
viladecans@gpsalinas.com

[grupopedrosalinas](https://www.facebook.com/grupopedrosalinas)

[@gp_salinas](https://twitter.com/gp_salinas)

GRUPO PEDRO SALINAS

Asesores en Seguros.

CosmoBrok
correduría de seguros

NUEVA APP

misSEGUROS

Transparencia
y movilidad

